

نیایش در نیایش (1)

(شرحی نیایشی بر دعای عرفه)

دکتر محمدرضا ارشادی نیا

استادیار دانشگاه حکیم سبزواری

www.ketab.ir

۱۳۴۲

سرشناسه: ارشادی نیا، محمد رضا،

عنوان و پدیدآور: نیایش در نیایش (۱)، محمد رضا ارشادی نیا

مشخصات نشر: مشهد الرضا (ع)، انتشارات نخعی (عان)

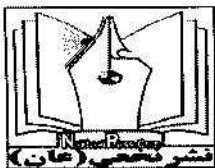
مشخصات ظاهری: ۱ جلد، ۱۴۰ ص

شابک: ۷-۲۰-۷۰۵۱-۶۰۰-۹۷۸

فهرست نویسی: فیبا / موضوع: مذهبی- رده بندی کنگره: ۱۳۹۳ ۴ الف ۴۰۴۲۲ ع / BP ۲۷۰

۳۶۲۲۲۶۸

رده بندی دیویی: ۷۷۴ / ۲۹۷ شماره کتابخانه ملی:

NakhaeiPress.com

nakhaeipress@yahoo.com

نام کتاب: نیایش در نیایش (۱) (شرحی نیایشی بر دعای عرفه)

مؤلف: محمد رضا ارشادی نیا

ناشر: انتشارات نخعی (عان)، مشهد مقدس

صفحه آرای: علی اکبر نخعی (عان)

طراحی جلد: سعید آسایش، ناقد آفرید

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۳ - خط رقیعی

شمارگان: ۳۰۰ جلد - چاپ: چاپخانه وقت

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

سفارشات و پخش: نخعی

"انتشارات نخعی (عان):" مشهد مقدس، علی اکبر نخعی

خرید کتاب حتی با ارسال یک پیامک به شماره ۰۹۱۵۳۱۵۶۴۱۱

۰۹۳۹۴۳۰۶۴۱۱ - ۰۹۱۵۳۱۵۶۴۱۱

تمامی حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به نویسنده می باشد

فهرست مطالب کتاب

نیایش در نیایش (۱)

(شرح دعای عرفه)

صفحه	عنوان
۱۰	مقدمه
۴۷	«اللهم جعل اجل کائناتی اراک»
۴۸	«و اسعدنی بک»
۵۰	«و لا تُشَقِّنِ بِمَعْصِيَتِکَ»
۵۱	«و خیر لی فی قضائک و برک فی قَدَرک ...»
۵۳	«اللهم اجعل غنای فی نفسی»
۵۵	«و الیقین فی قلبی»
۶۷	«و النور فی بصری»
۶۹	«و البصيرة فی دینی»
۷۲	«و متعنی بجوارحی»
۷۳	«و اجعل سمعی و بصری الوارثین مِنّی»
	«و انصرنی علی من ظلمنی»
۷۸	«اللهم اکشف کربتی»
۸۰	«و استر عورتی»
۸۲	«و اخساً شیطانی»

۸۶	«و فُكَّ رَهَانِي»
۸۸	«و اجعل لی یا الهی الدرجة العليا»
۹۴	«و فی نفسی و دینی فاحرسنی»
۹۵	«و فی نفسی فذلّلنی و فی اعین الناس فعظّمنی»
۹۷	«و فی سفری فاحفظنی»
۱۰۲	«و فی اهلی و مالی و ولدی فاخلقنی»
۱۰۴	«و فیما رقت فبارک لی»
۱۰۶	«و من سجدت و الانفس فسلّمنی»
۱۰۹	«و یذنبی فلا تنقض لی»
۱۱۳	«فاسئلك یارب بنور وجهه الذی اشرقت له الارض و السماوات ...
۱۱۷	«لااله الا انت، ربّ البلد الحرام و المعصر الحرام ...
۱۲۲	«یا من عفی عن العظیم من الذنوب بحمده»
۱۲۵	«یا من اسبغ النعماء بفضله»
۱۲۷	«یا من اعطی الجزیل بکرمه»
۱۲۸	«یا عُدَّتِی فی کربتی»
۱۳۰	«یا مونسی فی حُفرتی»
۱۳۳	«یا ولیّی فی نعمتی»
۱۳۶	«یا الهی و اله آبائی... انت کهفی حین تعینی المذاهب...»

مقدمه

نیایش، اساس دین و دیانت، نهاد زیرین اسلام و عبادت و با
نشاط‌ترین برنامه برای شکوفایی و طراوت است. نیایش، پیک صعود، و پیوند
جهان سفلی به جهان عنوی است. نیایش ربط ناسوت به ملکوت، ربط ناچیز به
همه‌چیز و ربط فقرآمیز به خردمندگار عزیز است. نیایش، تفسیر جهان‌بینی،
تحلیل واقع‌بینی و تعبیر وحدت‌بینی است.

تمام مبانی اعتقاد و ایمان، باید دست در دست هم دهند تا نیایش به
نمایش درآید. نیایش، راز و رمز بودن و آفرینش، را معنا می‌کند. نیایش، هدف
و مقصد آفرینش را بازگو می‌کند. نیایش، لُبّ و لباب معرفت الهی للبد و
نیایش‌گر را به اوج عرفان بر می‌کشد.

نیایش‌های مأثور از امامان مقیم در آستان حضور، دریا دریا بهجت
است و سرور از اقیانوس بی‌کران عرفان. هر جمله‌اش جمال بی‌پایان است از

خداوندگار رحمان، هر مصراعش شکوه و جلال است از پروردگار سبحان. به ویژه نیایش امامان پاک منتشر در پهنه افلاک و چکیده بر سینه عارفان چالاک. خدا می‌داند فقط، آن عصمت‌تباران، چه جلواتی از حق مشاهده کرده‌اند که این جلوه‌های الهی را به جملات سپرده‌اند. شنیدن لفظ آسان! اما درک مقامات و مراتب رفیع نیایش‌کنندگان، و تعبیر حالات و مقامات آنان به زبان، متعذر بلکه از محالات سخت‌بنیان. در بین همه، نیایش سرور و سالار شهیدان در روز رفته، برتری است استثنایی و کیمیایی است بی‌نظیر برای دل‌آرایی، به ویژه برای معارف دالان.

این مکتب‌سازان همه نیافتنی‌ها است برای جویندگان؛ معدن همه کرامت‌ها و شرافت‌ها است برای سرفرازان؛ گنجینه اسرار الهی است برای دل‌شدگان؛ محک خودآزمایی است برای سالکان؛ معیار خودیابی و خداشناسی است برای هشیاران.

در پرتو تک‌تک این جملات لطیف این عذرات شریف، می‌توان شاهد رحمت الهی را شهود کرد؛ مهر الهی را نیوشید و حور کرد؛ اله حق را دید و عروج کرد.

با این نیایش دل‌آرا، می‌توان بیابان «عرفه» را به گلستان معرفت آراست در هر منزل و هر جایگاه؛ با این نیایش جان‌آسا، می‌توان کویر دل را به

گلزار و آلاله‌زار عرفان طراوت‌بار نمود در هر نقطه و هر مکان، با این نیایش عرش‌نما، می‌توان از افق زمان و مکان به عالم تجرد، به آسمان تفرّد، به ملکوت اعلیٰ پر گشود در هر وقت و فرصت. نیایشی بس بلندآستان بدون نیاز به جا و مکان، اوقات و زمان. متن متین، کلمات وزین، جملات شیرین، عبارات فرازین آن را است از اعجاز و دل‌ربایی؛ نیاز و دل‌آرایی؛ راز و رمز زندگی، و ساز و کار زندگی. آهنگ آن با این نیایش خود بهترین ساز و کار آشنایی است؛ خود بهترین درس بهره‌گیری است. با شرح نیایش‌گونه، به استقبال فراز فراز این «قرآن صاعد» می‌رویم، به میزان فهم خُرد خویش؛ به مقیاس زبان گنگ خویش؛ به سنجه بیان تنگ خویش، و تا ژرفا فاصله از زمین تا آسمان بیش. فقط حسین قهرمان این نیایش معجزه‌آسا می‌داند چه خواسته است و خدایش، و همه حیران در این نقطه پرگار و میوه‌دار، با حسین بر گرد آن.

نیایش عبادت است؛ شهد و حلاّت است. تکرارش باید مرتب و مکرر. چشیدن و حظّ بردن؛ نبوشیدن و بهره‌بردن سه‌گانه می‌پذیرد؛ خستگی و ستوه نمی‌پذیرد؛ غبار و زنگار نمی‌پذیرد، هرچه بیش جویای نیایش بیشتر؛ هرچه مکرر، معطر و معطرتر.

مکررخوانی و تأمل، چندبارخوانی و تدبیر در جملات شرح، شایسته آن نیاز به شرح شرح بکااهد، و خواننده را با پاسخ‌یابی، از پرسش‌ها بی‌نیاز سازد. نیایش، بیان زیبایی‌ها است، از خدای زیباپرستان خواهانیم آن‌چه نیایش‌وار

نگاشته‌ایم با همه کم و کاست، بر چشم و دل زیبایسندان، آراسته بنماید، و با
ترفع رتبه و علو درجه بر خواننده و نگارنده، رحمت بیارد.

۱۴۳۵ عرغه ۱۳۹۳ / ۷ / ۱۲

مشهد مقدس

محمدرضا ارشادی‌نیا